

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ

ΕΓΚΛΗΣΗ

Του _____ με Α.Δ.Τ. _____ , Α.Φ.Μ. _____ κατοίκου
_____, οδός _____ αρ. _____, και διεύθυνση ηλεκτρονικού
ταχυδρομείου : _____

ΚΑΤΑ

- 1) _____
- 2) _____
- 3) _____

Αξιότιμε κ. Εισαγγελεύ,

Θέτω υπ' όψιν Σας την παρακάτω αναλυτικώς περιγραφόμενη παραβατική συμπεριφορά των άνω εγκαλουμένων απέναντί μου (συνιστάμενη στην διάπραξη, κυρίως, των εγκλημάτων του **Βασανισμού**, της **Εσχάτης Προδοσίας**, των **Εγκλημάτων κατά της Ανθρωπότητας** και της **Σύστασης Εγκληματικής Οργάνωσης** και ζητώ την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον τους και την κατά νόμον τιμωρία τους.

Ειδικότερα :

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ – ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Την _____ και ώρα _____ στο _____

_____, οι άνω εγκαλούμενοι, όντες εν ώρα υπηρεσίας, μου επέβαλαν την Π.Ε.Π με Α/Α _____ (επισυνάπτεται), επειδή δεν έφερα, ως δήθεν όφειλα, έντυπη βεβαίωση μετακίνησης / γραπτό μήνυμα φορητού τηλεφώνου στον πενταψήφιο αριθμό 13033 (ως δήθεν απαραίτητων προϋποθέσεων για την μετακίνησή μου έξωθεν της οικίας μου, που, κατά καταφανή παραβίαση θεμελιωδών συνταγματικών διατάξεων, είχαν επιβληθεί αρχικά κατά το χρονικό διάστημα 23.3.2020-3.5.2020 και επιβάλλονται εκ νέου από 7.11.2020 μέχρι και σήμερα, στα πλαίσια των κυβερνητικών μέτρων για την αναχαίτιση εξάπλωσης του νέου κορωνοϊού COVID-19)/επειδή κυκλοφορούσα σε

εξωτερικό χώρο δήθεν καθ' υπέρβαση του χρονικού ορίου επιτρεπομένης μετακινήσεως πολιτών (ήτοι, μετά την 9.00' μ.μ.), μολονότι γνώριζαν άριστα, ως εκ της ιδιότητάς τους, ότι όλα τα παραπάνω δήθεν μέτρα παραβιάζουν καταφανώς θεμελιώδεις συνταγματικές διατάξεις, καθώς και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

**Β. ΤΟ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ (ΚΑΤΑ ΠΡΟΦΑΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ
ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ & ΤΟΥ ΧΑΡΤΗ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ)**

Τα παραπάνω κυβερνητικά μέτρα τέθηκαν σε ισχύ, δυνάμει της υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 71342/6.11.2020 Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως (Κ.Υ.Α.) (ΦΕΚ Β' 4899/6.11.2020), με αρχική διάρκεια από ώρα 6.00' π.μ. της 7.11.2020 έως ώρα 6.00' π.μ. της 30.11.2020, η οποία, όπως επικαιροποιήθηκε εκάστοτε, ήτοι, δια των ακόλουθων Κ.Υ.Α. : α) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 76629/28.11.2020 (ΦΕΚ Β' 5255/28.11.2020), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 30.11.2020 έως ώρα 6.00' π.μ. της 7.12.2020, β) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 78363/5.12.2020 (ΦΕΚ Β' 5350/5.12.2020), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 7.12.2020 έως ώρα 6.00' π.μ. της 14.12.2020, γ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 80189/12.12.2020 (ΦΕΚ Β' 5486/12.12.2020), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 13.12.2020 έως ώρα 6.00' π.μ. της 7.1.2021, δ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 2/2.1.2021 (ΦΕΚ Β' 1/2.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 3.1.2021 έως ώρα 6.00' π.μ. της 11.1.2021, ε) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 1293/8.1.2021 (ΦΕΚ Β' 30/8.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 8.1.2021 έως ώρα 6.00' της 18.1.2021, στ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 3060/16.1.2021 (ΦΕΚ Β' 89/16.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 18.1.2021 έως ώρα 6.00' π.μ. της 25.1.2021, ζ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 4992/22.1.2021 (ΦΕΚ Β' 186/23.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 25.1.2021 έως ώρα 6.00' π.μ. της 1.2.2021, η) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 6877/29.1.2021 (ΦΕΚ Β' 341/29.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 30.1.2021 έως ώρα 6.00' της 8.2.2021, θ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π.οικ. 8378 (ΦΕΚ Β' 454/5.2.2021), από ώρα 6.00' π.μ. της 6.2.2021 έως ώρα 6.00' της 15.2.2021, ι) υπ' αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 10969 (ΦΕΚ Β' 648/20.2.2021), από ώρα 6.00' π.μ. της 22.2.2021 έως ώρα 6.00' της 1.3.2021 ια) υπ' αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 13805 (ΦΕΚ Β 843/3.3.2021), από ώρα 6.00 π.μ. της 4.3.2021 έως ώρα 6.00' της 16.3.2021, ιβ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π.οικ. 16320 (ΦΕΚ Β' 996/13.03.2021), από ώρα 6.00 π.μ. της 16.3.2021 έως ώρα 6.00' της 22.3.2021.

Γ. Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗΣ/ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

I. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος (ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 5 - Ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, προσωπική ελευθερία

4. Απαγορεύονται ατομικά διοικητικά μέτρα που περιορίζουν σε οποιονδήποτε Έλληνα την ελεύθερη κίνηση ή εγκατάσταση στη Χώρα, καθώς και την ελεύθερη έξοδο και είσοδο σ' αυτήν. Τέτοιου περιεχομένου περιοριστικά μέτρα είναι δυνατόν να επιβληθούν μόνο ως παρεπόμενη ποινή με απόφαση ποινικού δικαστηρίου, σε εξαιρετικές περιπτώσεις ανάγκης και μόνο για την πρόληψη αξιόποινων πράξεων, όπως νόμος ορίζει.

Ερμηνευτική δήλωση: Στην απαγόρευση της παραγράφου 4 δεν περιλαμβάνεται η απαγόρευση της εξόδου με πράξη του εισαγγελέα, εξαιτίας ποινικής δίωξης, ούτε η λήψη μέτρων που επιβάλλονται για την προστασία της δημόσιας υγείας ή της υγείας ασθενών, όπως νόμος ορίζει.

Οποιοδήποτε μέτρο στην απαγόρευση κυκλοφορίας των πολιτών (και δη για λόγους υγείας) δεν μπορεί να ληφθεί, καθόσον περιοριστικά μέτρα, αναφορικά με την ελεύθερη κίνηση ή εγκατάσταση πολιτών στην Ελληνική Επικράτεια (ως έκφανση της συνταγματικά προστατευόμενης ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας), επιβάλλονται ΜΟΝΟΝ με απόφαση ποινικού δικαστηρίου, και μάλιστα ως παρεπόμενη ποινή.

II. Σύμφωνα με το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Υπερσυνταγματική - 2016/C 202/02 - <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:12016P/TXT&from=EN>)

Άρθρο 45 – Ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής

1. Κάθε πολίτης της Ένωσης έχει δικαίωμα να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών.

Άλλωστε, η ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών είναι εγγυημένη και δυνάμει του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2016/C 202/02) που αποτελεί καταστατικό κείμενο της Ε.Ε. για θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες, ΜΕ ΙΣΧΥ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ κατά παραπομπή του άρθρου 6 ΣΕΕ

III. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 5 - Ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, προσωπική ελευθερία

3. Η προσωπική ελευθερία είναι απαραβίαστη. Κανένας δεν καταδιώκεται ούτε συλλαμβάνεται ούτε φυλακίζεται ούτε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο περιορίζεται, παρά μόνο όταν και όπως ορίζει ο νόμος (που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120ς §2, 87ς §2 και 93ς §4).

και

IV. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 110 - Αναθεώρηση του Συντάγματος

1. Οι διατάξεις του Συντάγματος υπόκεινται σε αναθεώρηση, εκτός από εκείνες που καθορίζουν τη βάση και τη μορφή του πολιτεύματος, ως Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, καθώς και από τις διατάξεις των άρθρων 2 παράγραφος 1, 4 παράγραφοι 1, 4 και 7, 5 παράγραφοι 1 και 3, 13 παράγραφος 1 και 26.

Η επιβολή απαγόρευσης κυκλοφορίας με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (Π.Ν.Π.) δεν είναι δυνατόν να παραβιάζει συνταγματικές διατάξεις, ανατρέποντας ούτω την ιεραρχία των κανόνων δικαίου, καθόσον η ελευθερία κίνησης και εγκατάστασης στην Ελληνική Επικράτεια (προσωπική ελευθερία *stricto sensu*) η οποία ανήκει στον σκληρό πυρήνα των μη αναθεωρήσιμων διατάξεων.

V. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 48 - Κατάσταση πολιορκίας

1. Σε περίπτωση πολέμου, επιστράτευσης εξαιτίας εξωτερικών κινδύνων ή άμεσης απειλής της εθνικής ασφάλειας, καθώς και αν εκδηλωθεί ένοπλο κίνημα για την ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος, η Βουλή, με απόφασή της, που λαμβάνεται ύστερα από πρόταση της Κυβέρνησης, θέτει σε εφαρμογή, σε ολόκληρη την Επικράτεια ή σε τμήμα της, το νόμο για την κατάσταση πολιορκίας, συνιστά εξαιρετικά δικαστήρια και αναστέλλει την ισχύ του συνόλου ή μέρους των διατάξεων των άρθρων 5 παράγραφος 4, 6, 8, 9, 11, 12 παράγραφοι 1 έως και 4, 14, 19, 22 παράγραφος 3, 23, 96 παράγραφος 4 και 97. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δημοσιεύει την απόφαση της Βουλής.

Με την απόφαση της Βουλής ορίζεται η διάρκεια ισχύος των επιβαλλόμενων μέτρων, η οποία δεν μπορεί να υπερβεί τις δεκαπέντε ημέρες.

Η μορφή ελευθερίας που περιγράφει το άρθρο 5 §3, ΔΕΝ είναι δυνατόν να ανασταλεί, ούτε κατά την κήρυξη της Χώρας σε κατάσταση πολιορκίας και μόνο η απαγόρευση λήψης ατομικών διοικητικών μέτρων για περίπτωση πολέμου, επιστράτευσης ή εκδήλωσης ενόπλου

κινήματος για την ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος μπορεί να λάβει χώρα με απόφαση της Βουλής.

VI. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

(Υπερσυνταγματική - https://www.echr.coe.int/documents/convention_ell.pdf)

Άρθρο 5 - Το δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία και ασφάλεια

1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν και την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθή της ελευθερίας του ειμή εις τας ακόλουθους περιπτώσεις και συμφώνως προς την νόμιμον διαδικασίαν:

Η προσωπική ελευθερία εκτός από το Σύνταγμα, κατοχυρώνεται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

VII. Σύμφωνα με το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα

(Υπερσυνταγματικό – νόμος Νόμος 2462/1997 - ΦΕΚ 25 Α / 26-02-1997)

Άρθρο 12

1. Οποιοσδήποτε βρίσκεται νόμιμα στο έδαφος ενός Κράτους έχει δικαίωμα ελεύθερης μετακίνησης και ελεύθερης επιλογής κατοικίας στο έδαφος αυτού του Κράτους.

2. Καθένας είναι ελεύθερος να εγκαταλείψει οποιαδήποτε χώρα, συμπεριλαμβανομένης και της δικής του.

Δεν μπορεί δηλαδή να υπάρξει νόμιμος περιορισμός στην ελεύθερη μετακίνηση και εγκατάσταση εντός της επικράτειας, όπως δεν μπορεί να εμποδιστεί και η μετακίνηση προς το εξωτερικό για ΚΑΝΕΝΑ λόγο.

VIII. Σύμφωνα με τη Σύμβαση Οβιέδο 1997

(Υπερσυνταγματική - νόμος 2619/1998 - ΦΕΚ 132 Α / 19-06-1998)

Άρθρο 2 - Το προβάδισμα του ανθρωπίνου όντος

Τα συμφέροντα και η ευημερία του ανθρωπίνου όντος θα υπερισχύουν έναντι μόνου του κοινωνικού συμφέροντος ή της επιστήμης.

Η προσωπική ελευθερία που κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα, από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και από ένα σωρό άλλες Συνθήκες και Συμβάσεις, ΔΕΝ μπορεί να αναιρεθεί με το πρόσχημα του κοινωνικού συμφέροντος όπως ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ αιτιολογήθηκε για την επιβολή των περιοριστικών μέτρων.

Πρέπει να επισημανθεί, ότι η παραπάνω άποψη δεν ανταποκρίνεται στις συνταγματικές προβλέψεις, καθώς η συγκεκριμένη ελευθερία δεν έχει ορισμένο συνταγματικό σκοπό, όπως άλλα κατοχυρωμένα συνταγματικά δικαιώματα (π.χ. δικαίωμα απεργίας). Συνεπώς, ο

περιορισμός άσκησης του συγκεκριμένου δικαιώματος οφείλει να μην πλήττει τον πυρήνα του, όπως, δυστυχώς, συμβαίνει στην παρούσα χρονική συγκυρία, κατά την οποία η ελευθερία αποτελεί την «εξαίρεση» και ο περιορισμός τον «κανόνα».

ΙΧ. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος (ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 9Α - Προστασία προσωπικών δεδομένων

Καθένας έχει δικαίωμα προστασίας από τη συλλογή, επεξεργασία και χρήση, ιδίως με ηλεκτρονικά μέσα, των προσωπικών του δεδομένων, όπως νόμος ορίζει. Η προστασία των προσωπικών δεδομένων διασφαλίζεται από ανεξάρτητη αρχή, που συγκροτείται και λειτουργεί, όπως νόμος ορίζει.

Άρθρο 11 - Δικαίωμα του συνέρχεσθαι

1. Οι Έλληνες έχουν το δικαίωμα να συνέρχονται ήσυχα και χωρίς όπλα.

Άρθρο 12 - Δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι

1. Οι Έλληνες έχουν το δικαίωμα να συνιστούν ενώσεις και μη κερδοσκοπικά σωματεία, τηρώντας τους νόμους, που ποτέ όμως δεν μπορούν να εξαρτήσουν την άσκηση του δικαιώματος αυτού από προηγούμενη άδεια.

Άρθρο 13 - Θρησκευτική Ελευθερία

2. Κάθε γνωστή θρησκεία είναι ελεύθερη και τα σχετικά με τη λατρεία της τελούνται ανεμπόδιστα υπό την προστασία των νόμων (που συμφωνούν με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4). Η άσκηση της λατρείας δεν επιτρέπεται να προσβάλλει τη δημόσια τάξη ή τα χρηστά ήθη. Ο προσηλυτισμός απαγορεύεται.

Μέσω της επιβληθείσας καθολικής απαγόρευσης κυκλοφορίας, θίγονται και άλλα συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα (π.χ. η συνδικαλιστική ελευθερία, και η ελευθερία της συνάθροισης, η ελευθερία άσκησης της θρησκευτικής λατρείας), των οποίων η άσκηση προϋποθέτει ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών.

Επιπλέον η δήλωση του σκοπού και του τόπου μετακίνησης παραβιάζει και τα προσωπικά δεδομένα των πολιτών.

Όμως, η επίκληση ενός συνταγματικού δικαιώματος δεν αρκεί για να θίξει τον πυρήνα ενός άλλου. Άλλωστε, η ερμηνευτική δήλωση κάτωθεν του άρθρου 5 του Συντάγματος εξαιρεί από την απαγόρευση ατομικών διοικητικών μέτρων της παραγράφου 4 την

«λήψη μέτρων που επιβάλλονται για την προστασία της δημόσιας υγείας ή της υγείας ασθενών, όπως νόμος ορίζει (που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4)»

Η λήψη τέτοιων μέτρων συνίσταται, σύμφωνα με τον διαπρεπή πανεπιστημιακό δάσκαλο **Πρόδρομο Δαγτόγλου** (βλ. *Ατομικά δικαιώματα*, έκδ. δ' 2012, σελ. 293),

«σε περιορισμούς στην ελευθερία κίνησης προσώπων, για τα οποία υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις ότι πάσχουν από λοιμώδη ή μεταδοτική ασθένεια.»

Συνεπώς, δεν είναι δυνατόν να υπαχθεί στην περίπτωση αυτή ο **γενικός περιορισμός της κυκλοφορίας, καθόσον δεν συνιστά ατομικό διοικητικό μέτρο**. Ο γενικός περιορισμός αφορά την ελευθερία κίνησης της παρ. 3, για την οποία ο Π. Δαγτόγλου γράφει κατηγορηματικά, ότι (ό.π., σελ. 296)

«από την ίδια την έννοια της ελευθερίας προκύπτει ότι η άσκησή της δεν εξαρτάται από κρατική άδεια».

Το αυτό ισχύει και για την κίνηση ή εγκατάσταση προσώπου εντός της Χώρας, έτσι ώστε να καθίσταται αντισυνταγματική και η επιβολή υποχρέωσης δηλώσεως (αναγγελίας, γνωστοποίησεως) κάθε κινήσεως, διότι, τοιουτοτρόπως, οδηγεί πρακτικά σε συρρίκνωση και εξασθένηση του δικαιώματος σε τέτοιο βαθμό, ώστε να θίγει τον ίδιο τον πυρήνα μιας ελευθερίας, που το Σύνταγμα διακηρύσσει ως «απαραβίαστη».

Εξίσου κατηγορηματικός και ο αείμνηστος **Αριστόβουλος Μάνεσης** (1922-2000), κορυφαίος Έλληνας συνταγματολόγος της μεταπολεμικής περιόδου, αναφέρει ότι (βλ. *Ατομικές ελευθερίες*, έκδ. δ' 1982, σελ. 134).

«η εν γένει διακίνηση και κυκλοφορία στο εσωτερικό της χώρας μπορεί να ρυθμισθεί ή και περιορισθεί με νόμο ή βάσει νόμου. Βασικά όμως είναι ελεύθερη: δεν υπόκειται σε απαγορεύσεις ούτε εξαρτάται από σχετική άδεια ούτε απαιτείται, έστω, υποβολή σχετικής δήλωσης (γνωστοποίησης) προς τις αρχές εκ μέρους πολιτών [...] τέτοιοι έντονοι και εκτεταμένοι περιορισμοί αναιρούν την ουσία του συγκεκριμένου ατομικού δικαιώματος και αντιβαίνουν προς το άρθρο 5 παρ. 3 του Συντάγματος»

Αντίστοιχη είναι και η άποψη του Καθηγητή **Κων/νου Χρυσόγονου**, που προσδιορίζει τα ατομικά διοικητικά μέτρα ως έκδοση ατομικών πράξεων περιοριστικών της ελευθερίας κίνησης και υπογραμμίζει, ότι (βλ. *Ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα*, έκδ. γ' 2006, σελ. 218)

«ο νομοθέτης οφείλει να ορίσει ο ίδιος κατά τρόπο γενικό αλλά ορισμένο, σαφή και αντικειμενικό τις προϋποθέσεις, έτσι ώστε η έκδοση των οικείων ατομικών πράξεων επιβολής του περιοριστικού μέτρου να γίνεται από το διοικητικό όργανο κατά δέσμια αρμοδιότητα και μετά από πλήρη διαπίστωση της συνδρομής τους».

Δηλαδή τα ατομικά διοικητικά μέτρα δεν δύνανται να εξισωθούν με έναν γενικό και καθολικό περιορισμό, που αφορά όλους τους πολίτες σε όλη την επικράτεια.

Οι ανωτέρω τοποθετήσεις κορυφαίων, κατά τεκμήριο, συνταγματολόγων έχουν το πλεονέκτημα, ότι δεν είναι δυνατόν να χαρακτηρισθούν ως «υποπτες» για φιλοκυβερνητική ή αντικυβερνητική μεροληψία, αφού διατυπώθηκαν σε ανύποπτο χρόνο.

Περαιτέρω (και τούτο είναι εξαιρετικά επικίνδυνο), ο **γενικός περιορισμός της κυκλοφορίας αναστέλλει πρακτικά και άλλα συνταγματικά δικαιώματα**. Για παράδειγμα : στις επιχειρήσεις, που εξακολουθούν να λειτουργούν, θα μπορέσει να εισέλθει ένας συνδικαλιστής, που θα τον καλέσει εργαζόμενος για να

καταγγείλει παραβίαση των υγειονομικών μέτρων ή οιαδήποτε άλλη εργοδοτική αυθαιρεσία ; Πώς θα μετακινηθεί μέχρι εκεί, εφόσον δεν προβλέπεται αντίστοιχη δυνατότητα κατ' εξαίρεση μετακίνησης ;

Επίσης, έχει διατυπωθεί η άποψη, ότι **κρίσιμο στοιχείο στην προκειμένη περίπτωση της απαγόρευσης κυκλοφορίας είναι ο έλεγχός της, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας**. Ωστόσο, είναι προφανές ότι δεν υφίσταται οιαδήποτε εφαρμογή της άνω συνταγματικής αρχής, αφού η απαγόρευση είναι καθολική και παραβλέπει σημαντικές περιπτώσεις ανάγκης ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών, οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στις περιπτώσεις των σχετικών Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου, που έχουν εκδοθεί για το εν λόγω ζήτημα.

Όπως, λοιπόν, προανέφερα, οι **μόνες** περιπτώσεις, που μπορεί να ανασταλεί η ισχύς του άρθρου 5§4 του Συντάγματος είναι οι περιπτώσεις πολέμου, επιστράτευσης εξαιτίας εξωτερικών κινδύνων ή άμεσης απειλής της εθνικής ασφάλειας, καθώς και εκδήλωσης ενόπλου κινήματος για την ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος (βλ. **άρθ. 48§1 Συντ.**):

«Σε περίπτωση πολέμου, επιστράτευσης εξαιτίας εξωτερικών κινδύνων ή άμεσης απειλής της εθνικής ασφάλειας, καθώς και αν εκδηλωθεί ένοπλο κίνημα για την ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος, η Βουλή, με απόφασή της, που λαμβάνεται ύστερα από πρόταση της Κυβέρνησης, θέτει σε εφαρμογή, σε ολόκληρη την Επικράτεια ή σε τμήμα της, το νόμο για την κατάσταση πολιορκίας, συνιστά εξαιρετικά δικαστήρια και αναστέλλει την ισχύ του συνόλου ή μέρους των διατάξεων των άρθρων 5 παράγραφος 4, 6, 8, 9, 11, 12 παράγραφοι 1 έως 4, 14, 19, 22 παράγραφος 3, 23, 96 παράγραφος 4 και 97. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δημοσιεύει την απόφαση της Βουλής»).

Ομοίως, και η ερμηνευτική δήλωση του **άρθρου 5§4 του Συντάγματος** αναφέρει ρητά, ότι :

«Στην απαγόρευση της παραγράφου 4 δεν περιλαμβάνεται η απαγόρευση της εξόδου με πράξη του εισαγγελέα, εξαιτίας ποινικής δίωξης, ούτε η λήψη μέτρων που επιβάλλονται για την προστασία της δημόσιας υγείας ή της υγείας ασθενών, όπως νόμος ορίζει».

Συνεπώς, ο οποιοσδήποτε περιορισμός θα πρέπει να αφορά σε συγκεκριμένα πρόσωπα, δηλαδή να αναφέρεται **«σε οποιονδήποτε Έλληνα» αποτελεί κίνδυνο για την δημόσια υγεία, και όχι στους Έλληνες συνολικά**. Και τούτο, για να εφαρμοσθεί, όπως και στην περίπτωση της απόφασης ποινικού δικαστηρίου και δη ως παρεπόμενη ποινή, **προϋποτίθεται η ύπαρξη τόσο σχετικού νόμου, που να το ορίζει ρητά, όσο και η κατά περίπτωση δικαστική απόφαση**.

Μόλις απαιτείται να σημειωθεί, ότι η ίδια η κυβέρνηση, κατά καταφανή παραβίαση του θεμελιώδους δικαιώματος της ισότητας των πολιτών, είχε θέσει κάτω από ευνοϊκότερο και πιο ευέλικτο πλαίσιο μετακίνησης τους αλλοδαπούς, που έχουν εισέλθει στην Ελλάδα παράνομα από χώρες που αποτελούν εστίες μόλυνσεων, δίχως τον προηγούμενο αναγκαίο και αυστηρό υγειονομικό έλεγχο, σε σχέση με τους Έλληνες πολίτες, στους οποίους δεν επιτρέπεται να μεταβαίνουν στο ίδιο ή σε πλησίον αστικό κέντρο καθημερινά (και από ώρα 7.00' π.μ. έως ώρα 7.00' μ.μ.) για την κάλυψη βασικών αναγκών τους (βλ. **άρθρο μόνο παρ. 2 της υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 20030/22.3.2020 – ΦΕΚ Β' 985/22.3.2020**) – ως εξής :

«Καθημερινά και από ώρα 7:00 έως και ώρα 19:00 δίνεται η δυνατότητα σε εκπροσώπους οικογενειών ή ομάδων των διαμενόντων στα ΚΥΤ να μεταβαίνουν για την κάλυψη των αναγκών τους στα πλησιέστερα αστικά κέντρα».

X. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 25 - Αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου, προστασία θεμελιωδών δικαιωμάτων

1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας.

Τα μέτρα παραβιάζουν κατάφορα την ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ όχι μόνο σε βάρος των συνταγματικά αλλά και διεθνώς κατοχυρωμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην ελευθερία και στην ελεύθερη μετακίνηση, αλλά έχουν στην πράξη αποδειχτεί ΑΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ.

Δηλαδή με έμμεσο, αλλά σαφές, αποτέλεσμα η κυβέρνηση (κατά σφετερισμό της ιδιότητάς της), όπως και όποιο κρατικό όργανο εφαρμόζει αντισυνταγματικές διατάξεις και στερεί ή περιορίζει θεμελιώδη και διεθνώς κατοχυρωμένα ανθρώπινα δικαιώματα (όπως της ισότητας και της ελεύθερης μετακίνησης) να πληροί την ειδική υπόσταση του αδικήματος της εσχάτης προδοσίας, όπως προβλέπεται (άρθ. 134 Π.Κ.) και τιμωρείται από τον νόμο, **διά της διαρκούς και με καθολικό χαρακτήρα παραβίασης του Συντάγματος.**

XI. Σύμφωνα με την ΕΚΘΕΣΗ σχετικά με την εξάλειψη των βασανιστηρίων στον κόσμο
(Ευρωκοινοβούλιο 2013/2169 (INI))

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014IP0206&from=EN>

4. επισημαίνει ότι, σύμφωνα με την CAT, ο όρος 'βασανιστήρια' σημαίνει οιαδήποτε πράξη με την οποία «προκαλείται σκοπίμως σε ένα πρόσωπο σοβαρός πόνος ή ταλαιπωρία, σωματική ή ψυχική, από δημόσιο λειτουργό ή άλλο πρόσωπο που ενεργεί με επίσημη ιδιότητα ή με την υποκίνηση ή τη συναίνεση ή με την αποδοχή του». Θεωρεί ωστόσο ότι καταστάσεις κατά τις οποίες πράξεις βασανισμού και άλλη σκληρή, απάνθρωπη και ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία διαπράττονται με τη συμμετοχή φορέων εκτός κρατικών ή δημοσίων υπαλλήλων πρέπει επίσης να αντιμετωπίζονται μέσω μέτρων πολιτικής που ευνοούν την πρόληψη, τη λογοδοσία και την αποκατάσταση

και

XII. Σύμφωνα με τη Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (Παράρτημα στην απόφαση 39/46 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών)

(Υπερσυνταγματική

<https://www.asylumlawdatabase.eu/sites/www.asylumlawdatabase.eu/files/aldfiles/%CE%A3%CF%8D%CE%BC%CE%B2%CE%B1%CF%83%CE%B7%20%CE%97%CE%95%20%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%20%CF%84%CF%89%CE%BD%20%CE%92%CE%B1%CF%83%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B7%CF%81%CE%AF%CF%89%CE%BD%20%CE%BA%CE%B1%CE%B9%20%CE%AC%CE%BB%CE%BB%CF%89%CE%BD%20%CF%84%CF%81%CF%8C%CF%80%CF%89%CE%BD%20%CF%83%CE%BA%CE%BB%CE%B7%CF%81%CE%AE%CF%82%2C%20%CE%B1%CF%80%CE%AC%CE%BD%CE%B8%CF%81%CF%89%CF%80%CE%B7%CF%82%20%CE%AE%20%CF%84%CE%B1%CF%80%CE%B5%CE%B9%CE%BD%CF%89%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82.pdf>)

Άρθρο 2.

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει αποτελεσματικά νομοθετικά, διοικητικά, δικαστικά ή άλλα μέτρα για να προλαμβάνει πράξεις βασανιστηρίων σε κάθε εδαφική περιοχή που υπάγεται στη δικαιοδοσία του.

2. Καμία απολύτως εξαιρετική περίπτωση, είτε αποτελεί κατάσταση πολέμου ή απειλή πολέμου, εσωτερική πολιτική αστάθεια ή κάθε άλλη κατάσταση ανάγκης, δεν μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογία για βασανιστήρια.

3. Εντολή προϊσταμένου ή δημόσιας αρχής δεν μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογία για βασανιστήρια

Άρθρο 4.

1. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά, ώστε όλες οι πράξεις βασανιστηρίων να αποτελούν εγκλήματα σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο. Το ίδιο ισχύει για την απόπειρα διάπραξης βασανιστηρίων ή για κάθε πράξη οποιουδήποτε προσώπου που συνιστά συνέργεια ή συμμετοχή σε βασανιστήρια.

2. Κάθε Κράτος Μέρος προβλέπει για τα εγκλήματα αυτά κατάλληλες ποινές, για τον καθορισμό των οποίων λαμβάνεται υπόψη ο σοβαρός χαρακτήρας αυτών των εγκλημάτων.

ΚΑΜΙΑ δικαιολογία (κατάσταση ανάγκης, εξαιρετική περίπτωση,...) δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να επιβληθεί οποιαδήποτε πράξη που προκαλεί σοβαρός πόνος ή ταλαιπωρία, σωματική ή ΨΥΧΙΚΗ που χαρακτηρίζεται από το εθνικό και διεθνές δίκαιο ως βασανιστήριο.

Η ψυχολογική βία που ασκείται με τα αντισυνταγματικά μέτρα προκαλούν τέτοια ψυχολογική δυσφορία και πόνο που οδηγούν χιλιάδες ανθρώπων στην αυτοκτονία και πολλούς περισσότερους στην κατάθλιψη και στα ψυχικά νοσήματα.

XIII. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 7: (Καμιά ποινή χωρίς νόμο, απαγόρευση βασανιστηρίων)

1. Έγκλημα δεν υπάρχει ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο (που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4) που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξης και να ορίζει τα στοιχεία της. Ποτέ δεν επιβάλλεται ποινή βαρύτερη από εκείνη που προβλεπόταν κατά την τέλεση της πράξης.
2. Τα βασανιστήρια, οποιαδήποτε σωματική κάκωση, βλάβη υγείας, ή άσκηση ψυχολογικής βίας, καθώς και κάθε άλλη προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας απαγορεύονται και τιμωρούνται, όπως νόμος ορίζει.

και

XIV. Σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα
(Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)

Άρθρο 137Α - Βασανιστήρια

1. Υπάλληλος ή στρατιωτικός, στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη, η ανάκριση ή η εξέταση αξιόποινων πράξεων ή πειθαρχικών παραπτωμάτων ή η εκτέλεση ποινών ή η φύλαξη ή η επιμέλεια κρατουμένων, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη, εάν υποβάλλει σε βασανιστήρια κατά την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων πρόσωπο που βρίσκεται στην εξουσία του με σκοπό: α) να αποσπάσει από αυτό ή από τρίτο πρόσωπο ομολογία, κατάθεση, πληροφορία ή δήλωση ιδίως αποκήρυξης ή αποδοχής πολιτικής ή άλλης ιδεολογίας, β) να το τιμωρήσει ή γ) να εκφοβίσει αυτό ή τρίτα πρόσωπα. Με την ίδια ποινή τιμωρείται υπάλληλος ή στρατιωτικός, που με εντολή των προϊσταμένων του ή αυτοβούλως σφετερίζεται τέτοια καθήκοντα και τελεί τις πράξεις του προηγούμενου εδαφίου.

Από τη στιγμή που η επιβολή γενικού περιορισμού της ελευθερίας αποτελεί βασανιστήριο και εγκληματική πράξη αφού επιβάλλεται δια του εκβιασμού, της τρομοκράτησης και της βίας και οδηγεί χιλιάδες στην αυτοκτονία και ακόμα περισσότερους στην κατάθλιψη και τις λοιπές ψυχικές ασθένειες και συνεπώς ΔΕΝ είναι ΟΥΤΕ συζητήσιμη, ΟΥΤΕ διαπραγματεύσιμη, ΟΥΤΕ υφίσταται θέμα εξαιρέσεων, ΟΠΟΙΟΣΔΗΠΟΤΕ προσπαθεί να την επιβάλει καταστρατηγεί το σκληρό πυρήνα του Συντάγματος και άρα κατά το άρθρο 134 Π.Κ. διαπράττει το αδίκημα της Εσχάτης Προδοσίας.

XV. Σύμφωνα με τον Κώδικα Δεοντολογίας του Αστυνομικού
(Π.Δ. 254/2004 - ΦΕΚ 254 Α / 03-12-2004)

Άρθρο 1. Γενικές υποχρεώσεις.

Ο αστυνομικός :

α. Υπηρετεί τον Ελληνικό Λαό και εκτελεί τα καθήκοντά του, όπως ορίζουν το Σύνταγμα και οι νόμοι. (που πρέπει να συμφωνούν με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4)

β. Υποχρεούται να σέβεται την αξία του ανθρώπου και να μεριμνά για την προστασία των δικαιωμάτων του ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου.

γ. Ενεργεί πάντοτε με σκοπό την εξασφάλιση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας, την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος και τη διαφύλαξη των νομίμων συμφερόντων των πολιτών.

Άρθρο 2. Συμπεριφορά κατά την αστυνομική δράση.

Ο αστυνομικός :

β. Εφαρμόζει το νόμο με κοινωνική ευαισθησία και ουδέποτε υπερβαίνει τα επιτρεπόμενα όρια της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχεται. Όταν επεμβαίνει υποχρεούται να δηλώνει την ιδιότητα, την ταυτότητα και την Υπηρεσία του.

γ. Εκτελεί τα καθήκοντά του με αμεροληψία, αντικειμενικότητα, διαφάνεια, σύνεση, αυτοκυριαρχία, σταθερότητα, αποφασιστικότητα και αξιοπρέπεια, προστατεύοντας, χωρίς διάκριση, όλους τους πολίτες από παράνομες σε βάρος τους πράξεις.

δ. Σέβεται το δικαίωμα στη ζωή και την προσωπική ασφάλεια κάθε ατόμου. **Δεν επιφέρει, δεν προκαλεί και δεν ανέχεται πράξεις βασανιστηρίων ή απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας και αναφέρει αρμοδίως κάθε παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.**

στ. Ενεργεί για τη διατήρηση και την αποκατάσταση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας, με σκοπό τη διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων όλων των πολιτών και την απρόσκοπτη κοινωνική διαβίωση, την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος και την προστασία του δημοκρατικού πολιτεύματος, αποφεύγοντας συμπεριφορές που μπορεί να προκαλέσουν σύγκρουση και επιβάλλει μόνον τους κατά περίπτωση αναγκαίους και προβλεπόμενους από το νόμο περιορισμούς δικαιωμάτων.

Άρθρο 3. Συμπεριφορά κατά τη σύλληψη και κράτηση πολιτών.

Ο αστυνομικός :

θ. **Αποτρέπει και καταγγέλλει άμεσα, κάθε πράξη που συνιστά βασανιστήριο ή άλλη μορφή απάνθρωπης, σκληρής ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, οποιαδήποτε μορφή βίας ή απειλή βίας, καθώς και κάθε δυσμενή ή διακριτική μεταχείριση σε βάρος κρατουμένου.**

Ο αστυνομικός έπρεπε να φροντίσει για την προστασία των δικαιωμάτων του πολίτη και των νομίμων συμφερόντων ως ατόμου και πάνω από το κοινωνικό σύνολο (άρθρο 2 της Συνθήκη του Οβιέδο), όπως αυτά περιγράφονται στο Σύνταγμα και στους νόμους που αποτελούν εφαρμογή των Διεθνών Συνθηκών, δηλαδή έχουν υπερσυνταγματική ισχύ, και να εμποδίσει οποιαδήποτε προσπάθεια εξευτελιστικής μεταχείρισής του και βασανισμού του απειλώντας τον με παράνομες και αντισυνταγματικές ποινές.

**XVI. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)**

Άρθρο 2 - Πρωταρχικές υποχρεώσεις της πολιτείας

1. Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας.

και

**XVII. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)**

Άρθρο 25 - Αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου, προστασία θεμελιωδών δικαιωμάτων

1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιση και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο νόμους (που συμφωνούν με αυτό όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4), εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας

και

**XVIII. Σύμφωνα με τον Κώδικα Δεοντολογίας του Αστυνομικού
(Π.Δ. 254/2004 - ΦΕΚ 254 Α / 03-12-2004)**

Άρθρο 6. Ο αστυνομικός ως δημόσιος λειτουργός.

Ο αστυνομικός :

δ. Εκτελεί τις διαταγές των ανωτέρων του και ευθύνεται για τη μη εκτέλεση ή την πλημμελή εκτέλεσή τους. Είναι προσωπικά υπεύθυνος για τις πράξεις ή παραλείψεις του και η εκτέλεση προδήλως παράνομων ή αντισυνταγματικών διαταγών δεν τον απαλλάσσει των ευθυνών του.

και

ΧΙΧ. Σύμφωνα με τον **Ποινικό Κώδικα**
(Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)

Άρθρο 14 - Έννοια της αξιόποινης πράξης

1. Έγκλημα είναι πράξη άδικη και καταλογιστή σε εκείνον που την τέλεσε, η οποία τιμωρείται από τον νόμο.
2. Στις διατάξεις των ποινικών νόμων ο όρος «πράξη» περιλαμβάνει και τις παραλείψεις.

Άρθρο 15 - Έγκλημα που τελείται με παράλειψη

1. Όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης απαιτεί να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη αποτροπή του τιμωρείται όπως η πρόκλησή του με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παράλειψης είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να προβεί σε ενέργεια για την αποτροπή του αποτελέσματος. Η ιδιαίτερη νομική υποχρέωση πηγάζει από νόμο, σύμβαση ή προηγούμενη επικίνδυνη ενέργεια του υπαιτίου.

Άρθρο 21 - Προσταγή

2. Η διάταξη δεν εφαρμόζεται αν η προσταγή είναι προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη.

και

ΧΧ. Σύμφωνα με τον **Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ**
(Νόμος 3528/2007 – ΦΕΚ 26 Α / 09-02-2007)

Άρθρο 25 Νομιμότητα υπηρεσιακών ενεργειών

1. Ο υπάλληλος είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση των καθηκόντων του και τη νομιμότητα των υπηρεσιακών του ενεργειών.
2. Ο υπάλληλος οφείλει να υπακούει στις διαταγές των προϊσταμένων του. Όταν όμως εκτελεί διαταγή, την οποία θεωρεί παράνομη, οφείλει, πριν την εκτέλεση, να αναφέρει εγγράφως την αντίθετη γνώμη του και να εκτελέσει τη διαταγή χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Η διαταγή δεν προσκτάται νομιμότητα εκ του ότι ο υπάλληλος οφείλει να υπακούσει σε αυτήν.
3. Αν η διαταγή είναι προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη, ο υπάλληλος οφείλει να μην την εκτελέσει και να το αναφέρει χωρίς αναβολή.....

Ο αστυνομικός, ως όργανο του κράτους είναι υποχρεωμένος να εκτελεί όλες τις εντολές ΕΚΤΟΣ από τις προδήλως αντισυνταγματικές όπως π.χ. στην ακραία περίπτωση να λούσει κάποιον με βενζίνη και να τον κάψει.

ΧΧΙ. Σύμφωνα με το **Προεδρικό Διάταγμα 120/2008**
(Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικού Προσωπικού - ΦΕΚ 182 Α / 02-09-2008)

Άρθρο: 2 - Γενικά περί πειθαρχίας

1. Με τον όρο πειθαρχία νοείται :

α) Η πιστή συμμόρφωση των αστυνομικών προς το Σύνταγμα και τους νόμους (που συμφωνούν με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4)

ε) Η ευγενής συμπεριφορά των αστυνομικών προς τους πολίτες, καθώς και ο σεβασμός και η προστασία των δικαιωμάτων αυτών, που προβλέπονται από το Σύνταγμα και τους νόμους (που συμφωνούν με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4)

4. Ο ανώτερος είναι υπεύθυνος για τις συνέπειες της διαταγής του ο δε κατώτερος υποχρεούται να εκτελεί με ακρίβεια τη διαταγή που έλαβε και είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση της και για τις συνέπειες της μη εκτέλεσής της. Ο κατώτερος δικαιούται να τύχει ακρόασης και να υποβάλει τα παράπονά του, αφού εκτελέσει τη διαταγή. Ο κατώτερος αν λάβει διαταγή την οποία θεωρεί παράνομη, οφείλει πριν την εκτελέσει ν' αναφέρει εγγράφως την αντίθετη γνώμη του και να την εκτελέσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Η εκτέλεσή της όμως δεν καθιστά νόμιμη τη διαταγή αυτή.

6. Ο αστυνομικός είναι προσωπικά υπεύθυνος για τις πράξεις και παραλείψεις του.

Άρθρο: 4 - Έννοια πειθαρχικού παραπτώματος

1. Πειθαρχικό παράπτωμα αποτελεί κάθε υπαίτια και καταλογιστή παράβαση του υπηρεσιακού καθήκοντος με πράξη (ενέργεια ή παράλειψη).

2. Το υπηρεσιακό καθήκον προσδιορίζεται από τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στον αστυνομικό από τις διατάξεις του Συντάγματος, των νόμων (που συμφωνούν με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4), των κανονισμών του Σώματος, των διαταγών της Υπηρεσίας καθώς και από τη συμπεριφορά, που πρέπει να τηρεί ο αστυνομικός εντός και εκτός υπηρεσίας λόγω της ιδιότητάς του.

Ο αστυνομικός, ως όργανο του κράτους είναι υποχρεωμένος να διασφαλίζει την ανεμπόδιση και αποτελεσματική άσκηση των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σεβόμενος και προστατεύοντας την αξία του ατόμου και είναι προσωπικά υπεύθυνος όταν επιβάλλει αντισυνταγματικά βασανιστήρια με ταπεινωτική μεταχείριση και εκφοβισμό. Η δικαιολογία «Εκτελούσα Εντολές» δηλαδή η εκτέλεση προδήλως παράνομων ή αντισυνταγματικών διαταγών δεν τον απαλλάσσει των ευθυνών του (άρθρο 6 Κώδικας Δεοντολογίας Αστυνομικού), όπως δεν απάλλαξε και τους Ναζί στη δίκη της Νυρεμβέργης, και έχει καθήκον να ΜΗΝ εκτελεί τις προδήλως αντισυνταγματικές πράξεις (άρθρο 21 ΠΚ. Άρθρο 25 ν.3528/2007).

Επίσης και οποιοδήποτε άλλο όργανο βρίσκεται πλησίον του παραβάτη αστυνομικού είναι συνεργός, διότι ΔΕΝ απέτρεψε την εγκληματική ενέργεια βασανισμού και τρομοκρατίας και καταστράτηγησης των Θεμελιωδών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ως όφειλε σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα, τον Κώδικα Δεοντολογίας Αστυνομικού και το Πειθαρχικό Δίκαιο του Αστυνομικού

XXII. Σύμφωνα με το Προεδρικό Διάταγμα 120/2008

(Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικού Προσωπικού - ΦΕΚ 182 Α / 02-09-2008)

Άρθρο: 10 - Παραπτώματα που επισύρουν ποινή Απόταξης

1. Τα πειθαρχικά παραπτώματα, που επισύρουν την ποινή απόταξης, είναι τα κατωτέρω περιοριστικώς αναφερόμενα:

α) Πράξεις που υποδηλώνουν έλλειψη πίστης, σεβασμού και αφοσίωσης στο Σύνταγμα και στο Δημοκρατικό Πολίτευμα της Χώρας.

β) Πράξεις που υπονομεύουν άμεσα ή έμμεσα την έννομη τάξη.

γ) Πράξεις που συνιστούν βασανιστήρια και άλλες προσβολές της ανθρώπινης αξιοπρέπειας κατά την έννοια του άρθρου 137 Α του Π.Κ.

η) Η τέλεση ή η απόπειρα τέλεσης εγκλημάτων σε βαθμό κακουργήματος και η τέλεση ή απόπειρα τέλεσης των εγκλημάτων,

- ψευδορκίας (**Άρθρο 224 Π.Κ.**),
- ψευδούς καταμήνυσης (**Άρθρο 229 Π.Κ.**),
- υπόθαλψης εγκληματία (**Άρθρο 231 Π.Κ.**),
- κατάχρησης εξουσίας (**Άρθρο 239 Π.Κ.**),
- παράβασης καθήκοντος (**Άρθρο 259 Π.Κ.**),
- παράλειψης λύτρωσης από κίνδυνο ζωής (**Άρθρο 307 Π.Κ.**),
- παράνομης βίας (**Άρθρο 330 Π. Κ.**),
- συκοφαντικής δυσφήμισης (**Άρθρο 363 Π.Κ.**),
- εκβίασης (**Άρθρο 385 Π. Κ.**),
- απάτης (**Άρθρο 386 Π.Κ.**),

ιβ) Η χαρακτηριστικά αναξιοπρεπής ή ανάξια για αστυνομικό συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας ή συμπεριφορά που μαρτυρεί διαφθορά χαρακτήρα.

ιγ) Η βαρεία παράβαση του υπηρεσιακού καθήκοντος από πρόθεση,

Ο αστυνομικός με την επιβολή προστίμου για μη χρήση μάσκας πέφτει και σε σωρεία άλλων παραβάσεων που οδηγούν σε απόταξή του σύμφωνα με το Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικού Προσωπικού

XXIII. Σύμφωνα με το Καταστατικό της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου
(Υπερσυνταγματικός νόμος 3003/2002 - ΦΕΚ 75 Α / 08-04-2002)

Άρθρο 7.- Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

1. Για τους σκοπούς του παρόντος Καταστατικού, «έγκλημα κατά της ανθρωπότητας» σημαίνει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις όταν διαπράττεται ως μέρος ευρείας και συστηματικής επίθεσης που κατευθύνεται κατά οποιουδήποτε αμάχου πληθυσμού, εν γνώσει της επίθεσης:

β) Εξόντωση

ε) Φυλάκιση ή άλλη σοβαρή στέρηση της σωματικής ελευθερίας κατά παραβίαση βασικών κανόνων του διεθνούς δικαίου

στ) Βασανιστήρια

η) Δίωξη κατά οποιασδήποτε αναγνωρίσιμης ομάδας ή κοινότητας για λόγους πολιτικούς, φυλετικούς, εθνικούς, εθνοτικούς, πολιτιστικούς, θρησκευτικούς ή λόγους φύλου, όπως αυτό ορίζεται στην παράγραφο 3, ή άλλους λόγους που αναγνωρίζονται παγκοσμίως ως ανεπίτρεπτοι κατά το διεθνές δίκαιο σε σχέση με οποιαδήποτε πράξη που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο ή οποιοδήποτε έγκλημα εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου.

κ) Άλλες απάνθρωπες πράξεις παρόμοιου χαρακτήρα οι οποίες με πρόθεση προκαλούν μεγάλο πόνο ή βαρεία σωματική βλάβη ή βαρεία βλάβη της διανοητικής ή σωματικής υγείας.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1:

(β) Η «εξόντωση» περιλαμβάνει την με πρόθεση επιβολή συνθηκών ζωής, μεταξύ άλλων στέρηση πρόσβασης σε τροφή και φάρμακα, υπολογισμένων να επιφέρουν την καταστροφή μέρους του πληθυσμού

(ε) «Βασανιστήρια» σημαίνει την με πρόθεση πρόκληση έντονου πόνου ή δοκιμασίας, σωματικών ή ψυχικών επί προσώπου που τελεί υπό την κράτηση ή υπό τον έλεγχο του κατηγορουμένου. Τα βασανιστήρια δεν περιλαμβάνουν πόνο ή δοκιμασία που προκύπτει μόνον ή είναι σύμφυτος ή είναι δυνατόν να προκύψει από την επιβολή νόμιμων κυρώσεων

(ζ) «Δίωξη» σημαίνει την με πρόθεση και βαρείας μορφής στέρηση θεμελιωδών δικαιωμάτων σε αντίθεση προς το διεθνές δίκαιο εξ αιτίας της ταυτότητας της ομάδας ή κοινότητας

Η συστηματική επιβολή ή απειλή επιβολής βασανιστηρίων όπως η επιβολή ιατρικών πράξεων χωρίς συναίνεση (χρήση μάσκας), σωματικών ή ψυχικών (δυσφορία, ταπείνωση, κατάθλιψη, αυτοκτονία,...), αλλαγής τρόπου ζωής, στέρησης της ελευθερίας, δίωξης των διαφωνούντων, και γενικά συστηματικός βασανισμός του αμάχου πληθυσμού, παραβίαση των Θεμελιωδών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και συστηματική απειλή και δίωξη όσων έχουν αντίθετη άποψη, αποτελούν εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

XXIV. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 87: (Ανεξαρτησία των δικαστών)

2. Οι δικαστές κατά την άσκηση των καθηκόντων τους υπόκεινται μόνο στο Σύνταγμα και στους νόμους (που συμφωνούν με αυτό όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2 και 93Σ §4) και σε καμία περίπτωση δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με διατάξεις που έχουν τεθεί κατά κατάλυση του Συντάγματος.

Άρθρο 93: (Διακρίσεις των Δικαστήριων)

4. Τα δικαστήρια υποχρεούνται να μην εφαρμόζουν νόμο που το περιεχόμενό του είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα.

ΟΛΕΣ οι ΚΥΑ, οι διατάξεις, οι αποφάσεις και οι νόμοι που έχουν τεθεί μετά το 2010 που παραχωρήθηκε η Εθνική Κυριαρχία με το 1^ο Μνημόνιο και μετά το 2015 που τέθηκε η χώρα υπό ξένη κατοχή με το 3^ο Μνημόνιο είναι ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ. Όποιο όργανο ή δημόσιος υπάλληλος τις εφαρμόζει και δεν αντιστέκεται με ΚΑΘΕ ΜΕΣΟ όπως ορίζει το Σύνταγμα στο άρθρο 120, είναι συνεργός στην κατάλυση του πολιτεύματος δηλαδή συνεργός σε Εσχάτη Προδοσία.

XXV. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 120: (Ακροτελεύτια διάταξη)

2. Ο σεβασμός στο Σύνταγμα και τους νόμους που συμφωνούν με αυτό και η αφοσίωση στην Πατρίδα και τη Δημοκρατία αποτελούν θεμελιώδη υποχρέωση όλων των Ελλήνων.

4. Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία.

και

XXVI. Σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα
(Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)

Άρθρο 25 - Κατάσταση ανάγκης που αίρει το άδικο

1. Δεν είναι άδικη η πράξη που τελεί κάποιος προς αποτροπή παρόντος και αναπότρεπτου με άλλα μέσα κινδύνου, ο οποίος απειλεί το πρόσωπο ή την περιουσία του ίδιου ή κάποιου άλλου χωρίς δική του υπαιτιότητα, αν η προσβολή που προκλήθηκε στον άλλο είναι σημαντικά κατώτερη κατά το είδος και τη σπουδαιότητα από την προσβολή που απειλήθηκε.

Άρθρο 32 - Κατάσταση ανάγκης που αίρει τον καταλογισμό

1. Η πράξη δεν καταλογίζεται σε εκείνον που την τελεί για να αποτρέψει παρόντα και αναπότρεπτο με άλλα μέσα κίνδυνο, ο οποίος απειλεί χωρίς δική του υπαιτιότητα το πρόσωπο ή την περιουσία του ίδιου ή οικείου του, αν η προσβολή που προκλήθηκε στον άλλο από την πράξη είναι κατά το είδος και τη σπουδαιότητα ανάλογη με την προσβολή που απειλήθηκε.

Ακόμα κι ήταν νόμιμες οι κυβερνητικές αποφάσεις, η κατάσταση ανάγκης που θέτει τη ζωή σε κίνδυνο (παρενέργειες από τη χρήση μάσκας και τον εγκλεισμό που οδηγεί σε αυτοκτονίες, κατάθλιψη και πλήθος ψυχικών ασθενειών) καθώς και την περιουσία με την καταστροφή της οικονομίας, ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ και νομιμοποιούν την αντίσταση σε αυτές, πολλώ δε μάλλον όταν πρόκειται για αποφάσεις από παράνομη και κατοχική κυβέρνηση που παραβιάζουν κατάφορα το Σύνταγμα και τις Διεθνείς Συμβάσεις και Δίκαιο.

Δ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οι εγκαλούμενοι αστυνομικοί προσπαθώντας να επιβάλλουν μία προδήλως παράνομη και αντισυνταγματική Κυβερνητική Απόφαση μιας Παράνομης και Κατοχικής Κυβέρνησης, παραβίασαν το σκληρό πυρήνα του Συντάγματος, το Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο και Συμβάσεις και κατέλυσαν κάθε έννοια δικαίου και ανθρωπίνου δικαιώματος με υπερσυνταγματική ισχύ σύμφωνα με το **άρθρο 28 του Συντάγματος**, όπως αναλυτικά περιεγράφηκε παραπάνω.

Επειδή Οι όποιες αποφάσεις προέρχονται από Παράνομη και Κατοχική Κυβέρνηση (βλ. συνημμένες ομολογίες των ιδίων των κυβερνώντων) και άρα είναι αντισυνταγματικές και παράνομες και οι δικαστές και τα όργανα ΥΠΟΧΡΕΟΥΝΤΑΙ να μην τις εφαρμόζουν (**Σύνταγμα άρθρο 120 §2, άρθρο 87 §2 και άρθρο 93 §4**)

Επειδή Ακόμα και νόμιμη να ήταν η κυβέρνηση, οι λόγοι που επικαλείται, έκτακτα μέτρα – έκτακτη και απρόβλεπτη ανάγκη, είναι δραματικώς αστείοι, αφού οι ΙΔΙΟΙ **προβλέπουν** την εμφάνιση ασθενειών, κύματα, μεταλλάξεις κλπ και ΔΕΝ νοείται τίποτε έκτακτο που διαρκεί σχεδόν χρόνο και άρα ΔΕΝ υφίστανται οι έννοιες έκτακτο και απρόβλεπτο

Επειδή Τα μέτρα και οι αποφάσεις παραβιάζουν κάθε έννοια δικαίου και καταλύουν τη δημοκρατία ακυρώνοντας το σκληρό πυρήνα του Συντάγματος και το σύνολο των Θεμελιωδών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων όπως αυτά περιγράφονται στο Εθνικό, Ευρωπαϊκό και Διεθνές Δίκαιο που έχει και υπερσυνταγματική ισχύ και άρα είναι άκυρα και μη εφαρμόσιμα σύμφωνα με το **Σύνταγμα άρθρα 120§ 2, 87§ 2 και 93§ 4**

Επειδή Σύμφωνα με την διάταξη του **άρθρου 5§1 του Συντάγματος**, καθένας έχει το δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη.

- Επειδή** Σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 55§3 και 4** (όπως η τελευταία αντικαταστάθηκε με το Ψήφισμα της 6.4.2001 και ισχύει) του Συντάγματος, η προσωπική ελευθερία είναι απαραβίαστη και κανένας δεν καταδιώκεται ούτε συλλαμβάνεται ούτε φυλακίζεται ούτε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο περιορίζεται, παρά μόνο όταν και όπως ορίζει ο νόμος, ενώ απαγορεύονται ατομικά διοικητικά μέτρα που περιορίζουν σε οποιονδήποτε Έλληνα την ελεύθερη κίνηση ή εγκατάσταση στη Χώρα, καθώς και την ελεύθερη έξοδο και είσοδο σ' αυτήν, καθόσον τέτοιου περιεχομένου περιοριστικά μέτρα είναι δυνατόν να επιβληθούν μόνο ως παρεπόμενη ποινή με απόφαση ποινικού δικαστηρίου, σε εξαιρετικές περιπτώσεις ανάγκης και μόνο για την πρόληψη αξιόποινων πράξεων, όπως νόμος ορίζει (που συμφωνεί με αυτό όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2 και 93Σ §4)
- Επειδή** Σύμφωνα με την διάταξη του **άρθρου 25§1 εδ. α', β' και δ' του Συντάγματος** (όπως αντικαταστάθηκε με το Ψήφισμα της 6.4.2001 και ισχύει), τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους· όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους· οι κάθε είδους περιορισμοί, που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά, πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από τον νόμο (που συμφωνεί με αυτό όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2 και 93Σ §4), εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας.
- Επειδή** Από την διάταξη του **άρθρου 48§1 του Συντάγματος**, συνάγεται ότι μόνο σε περιπτώσεις πολέμου, επιστράτευσης εξαιτίας εξωτερικών κινδύνων ή άμεσης απειλής της εθνικής ασφάλειας, καθώς και εκδήλωσης ενόπλου κινήματος για την ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος, δύναται να ανασταλεί η ισχύς, μεταξύ άλλων, του άρθρου 5§4 του Συντάγματος.
- Επειδή** Σύμφωνα με την διάταξη του **άρθρου 110§1 του Συντάγματος**, οι συνταγματικές διατάξεις υπόκεινται σε αναθεώρηση, εκτός από εκείνες που καθορίζουν την βάση και την μορφή του πολιτεύματος, ως Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, καθώς και από τις διατάξεις, μεταξύ άλλων, του άρθρου 5 παρ. 1 και 3.
- Επειδή** Σύμφωνα με την διάταξη του **άρθρου 120§4 του Συντάγματος**, η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με την βία.
- Επειδή** Σύμφωνα με την διάταξη του **άρθρου 134§1 του Ποινικού Κώδικα (Π.Κ.)**, όποιος επιχειρεί με βία ή απειλή βίας να καταλύσει, να μεταβάλει, να αλλοιώσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσωρινώς, μεταξύ άλλων, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στην λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις αρχές του πολιτεύματος αυτού, τιμωρείται με κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα (10) ετών.
- Επειδή** Σύμφωνα με την διάταξη του **άρθρου 259 του ίδιου ως άνω Κώδικα**, υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη.

- Επειδή** Σύμφωνα με τις **παρ. 1 και 2 του άρθρου 4 του Π.Δ. 120/2008 «Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικού Προσωπικού»**, σε συνδυασμό, συνάγεται, ότι πειθαρχικό παράπτωμα αποτελεί κάθε υπαίτια και καταλογιστή παράβαση του υπηρεσιακού καθήκοντος – προσδιοριζομένου από τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στον αστυνομικό από τις διατάξεις του Συντάγματος, των νόμων, των κανονισμών του Σώματος, των διαταγών της Υπηρεσίας, καθώς και από την συμπεριφορά, που πρέπει να τηρεί ο αστυνομικός εντός και εκτός υπηρεσίας, λόγω της ιδιότητάς του – με πράξη (ενέργεια ή παράλειψη).
- Επειδή** Σύμφωνα με την διάταξη του **άρθρου 10§1 περ. α΄ του ίδιου ως άνω Προεδρικού Διατάγματος**, μεταξύ των πειθαρχικών παραπτωμάτων αστυνομικού, που επισύρουν την ποινή απόταξης, συγκαταλέγονται και πράξεις που υποδηλώνουν έλλειψη πίστης, σεβασμού και αφοσίωσης στο Σύνταγμα και στο Δημοκρατικό Πολίτευμα της Χώρας.
- Επειδή** Ουδέποτε ενημερώθηκα για την αναγκαιότητα και αποτελεσματικότητα των μέτρων σύμφωνα με το Δικαίωμά στην Πληροφόρηση που μου παρέχει το **Σύνταγμα (άρθρο 5Α §1)**.
- Επειδή** Ουδέποτε κοινοποιήθηκαν οι επιστημονικές μελέτες πάνω στις οποίες βασίζονται τα μέτρα ώστε ο κάθε πολίτης να μπορεί να σχηματίσει πλήρη εικόνα και να λάβει τις σωστές αποφάσεις για τον εαυτό του.
- Επειδή** Οι μέχρι τώρα μελέτες, πειράματα και η διεθνής βιβλιογραφία συνηγορούν για τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που εμφανίζονται ότι επιδιώκονται με τα μέτρα, δηλαδή ότι η χρήση της μη ιατρικής κυρίως μάσκας από το γενικό πληθυσμό είναι επικίνδυνη και ότι οι ασυμπτωματικοί δεν μεταδίδουν την ασθένεια COVID-19 και ότι ο εγκλεισμός και οι περιορισμοί στην ελευθερία και στη μετακίνηση είναι τελείως αναποτελεσματικά (βλ. συνημμένο με συνδέσμους από τα σχετικά πειράματα και τις επίσημες δημοσιεύσεις των αποτελεσμάτων τους)
- Επειδή** Τα αστυνομικά όργανα όπως και οι δικαστές, λόγω της ιδιότητάς τους, οφείλουν να είναι γνώστες των διατάξεων, του συντάγματος, των συμβάσεων και του ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου και άρα να καταγγείλουν και να μην εφαρμόσουν τα παράνομα και αντισυνταγματικά μέτρα (**Π.Δ. 254/2008 άρθρο 2 §γ, δ, στ , άρθρο 3 §θ**)
- Επειδή** Οι καταγγελλόμενοι αστυνομικοί μου αρνήθηκαν την Ένομη Προστασία – Δικαίωμα Προηγούμενης Ακρόασης όπως το **Σύνταγμα ορίζει (άρθρο 20)** παραβιάζοντας ευθέως το ίδιο το Σύνταγμα άρθρο 20 και άρθρο 8 (**άρθρο 134 Π.Κ**) και αρνήθηκαν να με ακολουθήσουν στον Εισαγγελέα για υποβολή σχετικής μήνυσης για το αυτόφωρο κακούργημα (**άρθρο 275 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας**).
- Επειδή** Βεβαιώνοντας την δήθεν παράβαση δηλώνουν επίσημα σε Πράξη Αρχής ότι από την μη χρήση μάσκας από εμένα που είμαι υγιής μπορεί να προκύψει κίνδυνος μετάδοσης της ασθένειας σε αόριστο αριθμό προσώπων, χωρίς την παραμικρή ένδειξη ή το παραμικρό δεδομένο που να συνηγορεί σε αυτήν την θέση παραβιάζουν το **Άρθρο 224 Π.Κ.** (ψευδορκία),
- Επειδή** Δεν καταγγέλλουν αυτούς που δίνουν τις αντισυνταγματικές εντολές ξεκινώντας από τους ανωτέρους τους παραβιάζουν το **Άρθρο 231 Π.Κ.** (υπόθαλψη εγκληματία)

- Επειδή** Με διώκουν όντας αθώος και προσπαθούν να επιβάλλουν βασανιστήρια και αντισυνταγματικά μέτρα παραβιάζουν το **Άρθρο 239 Π.Κ.** (κατάχρηση εξουσίας)
- Επειδή** Με τη στάση τους και τις ενέργειές τους συνεργούν στην ψυχική και οικονομική ζημία μου (με τη διάλυση της οικονομίας) και προσπαθούν να κάνουν το ίδιο και με την ψυχική μου υγεία επιβάλλοντας παράνομους και αντισυνταγματικούς περιορισμούς, παραβιάζουν το **Άρθρο 259 Π.Κ.** (παράβαση καθήκοντος)
- Επειδή** Με τη στάση τους και τις ενέργειές τους με υποχρεώνουν χωρίς τη θέληση μου να εκτίθεμαι σε σωματικό και ψυχικό κίνδυνο λόγω χρήσης μάσκας και λουπών περιορισμών παραβιάζουν το **Άρθρο 307 Π.Κ.** (παράλειψη λύτρωσης από κίνδυνο ζωής)
- Επειδή** Απειλούν με βάση παράνομη και αντισυνταγματική πράξη για βασανισμό και περιορισμό των θεμελιωδών ελευθεριών και συνταγματικών δικαιωμάτων μου παραβιάζουν το **Άρθρο 330 Π.Κ.** (παράνομη βία)
- Επειδή** Με τις Π.Ε.Π. και τις λουπές ενέργειές τους διαδίδουν ψευδώς ως γεγονός ότι είμαι αρρωστιάρας και αποτελώ δημόσιο κίνδυνο χωρίς αυτό να προκύπτει από κάποια επιστημονικά στοιχεία παραβιάζουν το **Άρθρο 363 Π.Κ.** (συκοφαντική δυσφήμιση)
- Επειδή** Με απειλούν για υποχρέωση σε χρήση μάσκας και περιορισμό των κινήσεων με αποτέλεσμα την επιδείνωση της ψυχικής κυρίως υγείας και της οικονομικής ζημίας για να μην αντιταχθούν στα αντισυνταγματικά μέτρα και χάσουν την εύνοια της υπηρεσίας παραβιάζουν το **Άρθρο 385 Π.Κ.** (εκβίαση)
- Επειδή** Βεβαιώνουν με πράξη αρχής Π.Ε.Π. η οποία ισοδυναμεί με μήνυση και χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο ή δικαστική απόφαση εις βάρος μου, παραβιάζουν το **Άρθρο 229 Π.Κ.** (ψευδή καταμήνυση)
- Επειδή** Με αγνοούσαν παντελώς όταν τους ανέφερα τα δικαιώματά μου και τις υποχρεώσεις και τις παραβάσεις στις οποίες θα υποέπιπταν με αγνοούσαν παντελώς μη σεβόμενοι την αξία μου και την προσωπικότητά μου ως άνθρωπο, παραβιάζουν το Σύνταγμα - άρθρο 2 (**Άρθρο 134 Π.Κ.**)
- Επειδή** Προσπαθούν να επιβάλουν ιατρική πράξη (μάσκα) και περιορισμό στην ελευθερία μου και τις μετακινήσεις μου χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο και χωρίς ΑΤΟΜΙΚΗ δικαστική απόφαση εις βάρος μου, παραβιάζουν το Σύνταγμα - άρθρο 5 §4 (**Άρθρο 134 Π.Κ.**)
- Επειδή** Όταν τους ζήτησα τα στοιχεία που συνηγορούν στις ενέργειές τους και τα στοιχεία που νομιμοποιούν την Π.Ε.Π. με αγνόησαν επιδεικτικά, παραβιάζουν το Σύνταγμα - άρθρο 5Α §1 (**Άρθρο 134 Π.Κ.**)
- Επειδή** Μου επέβαλαν ποινή χωρίς να υπάρχει νόμος (που συμφωνεί με το Σύνταγμα και τις Υπερσυνταγματικές Διεθνείς Συμβάσεις) όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2, 93Σ §4 και 28Σ §1), παραβιάζουν το Σύνταγμα - άρθρο 7 §1 (**Άρθρο 134 Π.Κ.**)

- Επειδή** Μου επέβαλαν περιορισμό στην ελευθερία μου και στις μετακινήσεις μου, παραβιάζουν τον Υπερσυνταγματικό νόμο 2462/1997 που αναφέρεται στα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα **(Άρθρο 134 Π.Κ.)**
- Επειδή** Μου επέβαλαν ουσιαστική στέρηση της ελευθερίας μου και περιορισμό στις μετακινήσεις μου, παραβιάζουν τον Υπερσυνταγματική απόφαση 2169/2013 του Ευρωκοινοβουλίου που αναφέρεται στα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα και το Σύνταγμα άρθρο 7 §2 **(Άρθρο 134 Π.Κ. και άρθρο 137Α Π.Κ.)**
- Επειδή** Επέβαλαν ουσιαστική στέρηση της ελευθερίας και των ελευθέρων μετακινήσεων όχι μόνο σε μένα αλλά και εν γνώσει τους με πρόθεση στο σύνολο του άμαχου πληθυσμού των Ελλήνων, επιβάλλοντας νέες Συνθήκες Ζωής (εξόντωση), Έντονη Σωματική και Ψυχική Δοκιμασία (βασανιστήρια), δίδοντας εμένα και όλους όσους θέλουμε να αποφασίζουμε οι ίδιοι για τις ζωές μας, και την υγεία μας, στερώντας μας την Ελευθερία και τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα (δίωξη), παραβιάζουν τον Υπερσυνταγματικό **νόμο 3003/2002 άρθρο 7** – Εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητας.
- Επειδή** Μου επέβαλαν ουσιαστική στέρηση της ελευθερίας και των ελευθέρων μετακινήσεων και ενάντια στη θέλησή μου, παραβιάζουν το **Σύνταγμα άρθρο 120 §2 και 4** και τους Υπερσυνταγματικούς νόμους που αποτελούν εφαρμογή των Διεθνών Συνθηκών και Συμβάσεων και αφορούν την προστασία των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της Αξιοπρέπειάς του, όπως :
- την **Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου,**
 - τη **Σύμβαση Οβιέδο 1997,**
 - το **Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα,**
 - την **ΕΚΘΕΣΗ σχετικά με την εξάλειψη των βασανιστηρίων στον κόσμο (Ευρωκοινοβούλιο 2013/2169 (INI)),**
 - τη **Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (Παράρτημα στην απόφαση 39/46 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών),**
 - τον **Κώδικα Δεοντολογίας του Αστυνομικού**
 - το **Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικού Προσωπικού**
 - τον **Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ**
 - το **Καταστατικό της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου**
- Επειδή** Καθ' όλη τη διάρκεια της παραβατικής συμπεριφοράς τους λειτουργούν οργανωμένα, με ιεραρχία και συγκεκριμένο στόχο, τελώντας σωρεία εγκληματικών πράξεων όπως περιεγράφηκαν παραπάνω, συνιστούν Εγκληματική Οργάνωση **(Άρθρο 187 Π.Κ.)** που επιχειρεί με βία ή απειλή βίας και με σφετερισμό της ιδιότητάς του ως οργάνου του Κράτους να καταλύσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσωραίως, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος

αυτού (όπως τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα, το Κράτος Δικαίου, ο σεβασμός στον πολίτη κλπ) **(Άρθρο 134 Π.Κ. §2α)**

Επειδή Η παραπάνω αναλυτικώς περιγραφόμενη παραβατική συμπεριφορά των εγκαλουμένων απέναντί μου συνιστά την πλήρωση της αντικειμενικής και υποκειμενικής υποστάσεως των εγκλημάτων της **εσχάτης προδοσίας, του βασανισμού, των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης** και σωρείας άλλων αξιόποινων παραβάσεων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και για οποιουσδήποτε άλλους μπορώ να προσθέσω όταν μου ζητηθεί και με τη ρητή επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μου

Μ Η Ν Υ Ω

τους αναγραφόμενους, τους συνεργούς τους και τους ηθικούς αυτουργούς με τη διαδικασία του αυτοφώρου, αφού πρόκειται για αυτόφωρα εγκλήματα/κακουργήματα και επειδή είναι ένστολοι σε ενεργό υπηρεσία, ανά πάσα στιγμή είναι γνωστό το που βρίσκονται και με μία διαταγή μπορούν να παρουσιαστούν για την προβλεπόμενη αυτόφωρη διαδικασία, και

Ζ Η Τ Ω

Την παραδειγματική τιμωρία των εγκαλουμένων, την απόταξή τους από το σώμα της Αστυνομίας όπως ρητά προβλέπεται στο Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικών και την θέση τους σε άμισθη διαθεσιμότητα μέχρι την οριστικοποίηση της απόφασης, διότι δε νοείται να υπηρετούν την κοινωνία άτομα που βαρύνονται και μόνο με τα χειρίστα εγκλήματα όπως του Βασανισμού, της Εσχάτης Προδοσίας, των Εγκλημάτων κατά της Ανθρωπότητας και τη σύσταση Εγκληματικής Οργάνωσης με στόχο την αδρανοποίηση της δημοκρατίας, **συμπεριφορά που μαρτυρεί διαφθορά χαρακτήρα (Π.Δ. 120/2008 άρθρο 10 §ιβ).**

Επιπλέον δηλώνω ότι παρίσταμαι ως πολιτικώς ενάγων για χρηματική ικανοποίηση προς αποκατάσταση της ηθικής, οικονομικής και όποιας άλλης βλάβης, την οποία υπέστην από τα πιο πάνω αδικήματα.

Ο/Η Εγκαλών/ούσα